да имате наумъ да вземете отъ сѫщото село, где-то сте сега, поне най-малко 800 оки брашно, защото гдето отивате, тамъ нѣма да се намѣри храна. Ние въ този часъ тръгваме за в. Бабинъ зѫбъ и като се срещнемъ тамъ съ васъ, ще се разберемъ накѫде да вървимъ по-нататъкъ. Въ сѫщото време може да ви се каже, че два-три дни ще търпите малко оскѫдица за хлѣбъ

Дѣловодитель — Вашъ братъ воевода
Пенчо Досиевъ учитель — *Панайотъ Хитовъ*

Панчо Досиевъ не фигурира въ списъцитѣ на четницитѣ. Почеркътъ на писмото е неговъ, а е подписано отъ Хитова.

Панчо Досиевъ, споредъ сп. „Поборникъ опълченецъ", (г. I, 1899, кн. 7—8—9, стр. 44) е отъ Варненско. Той е билъ въ втората легия, 1868 г., въ Бѣлградъ и личи на запазената групова снимка, на която е и Левски. Досиевъ е първиятъ правъ отдѣсно.

Споредъ Глиша Марковичъ (с. 10) Досиевъ билъ учитель въ Враня и водачъ на недоволнитѣ въ II легия (1868 г.), които сѫ казали на кн. Михаила III, че когато се освободи България, ще си имаме нашъ князъ. Поради това легионеритѣ бѣха бити и разгонени.

На 19 юлий д-ръ Г. Странски пише на Кир. Цанковъ отъ парахода, на пѫть за Бѣлградъ (Арх. Н. Б. папка 103, док. 124), че се е срещналъ съ Панча Досиевъ, който билъ изпратенъ съ особена мисия отъ Хитова за Бѣлградъ. Каква е била мисията му, не се знае.

П. Досиевъ е всѫщность Теодосиевъ. Той билъ раненъ въ колѣното въ бой при Алексинацъ; въ англ. болница въ Бѣлградъ му отрѣзали краката безъ упойка, по негова молба, държалъ се мѫжки, но следъ нѣколко дни (на 9 септемврий) умрѣлъ отъ инфекция. Въ в. „Стара планина" изд. въ Букурещъ, въ броеветѣ отъ 2 и 9 октомврий 1876 г., сѫ напечатани дописка, стихотворение и некрологъ за Досиева, като е отбелязано, че, по ходатайство на съпругата на англ. консулъ, децата му били изпратени въ пансионъ на англ. разноски.

Балта Бериловци
5 VII 1876 г.
понедѣлникъ

Сутриньта тръгнахме напредъ, но веднага дойде единъ войникъ отъ онази дружина, която оставихме задъ себе си вчера, и отъ името на дружинния командиръ помоли да се върнемъ като по-рано, тъй като турцитѣ щѣли да нападнатъ дружината. Филипъ не искаше